

یادداشت

اجاره‌داری حرفه‌ای در دنیای مدرن؛ آیا در ایران امکان پذیر است؟

علیرضا قرایی *

تعامل یا تباین مجلس و فعالان اقتصادی؟

دنیای اقتصاد میزبان آمادگی شهرداری مشهد برای عرضه مسکن استیجاری را بررسی می‌کند چشم امید مد پیریت شهری به آستان قدس

مدیر کل نظارت بر ساخت و سازهای شهرداری مشهد خبر داد

بررسی آرای صادر شده طی دو سال گذشته در کمیسیون های ماده صد

شورای عالی شهر سازی:

مشهد در پهنه بندی حریم خود تعلل نکند

ضرورت استفاده از ظرفیت کارشناسی

تشکل های اقتصادی برای حل مشکلات

سیاست گذاری در بازار اجاره پیچیده و نیازمند بررسی جوانب مختلف برای دست یابی به نتیجه مطلوب است، در نظام اجاره داری حرفه‌ای به جای اینکه مالکان به صورت فردی با مستأجران وارد مذاکره و قرارداد شوند، یک مجموعه حقوقی از بخش خصوصی وارد عمل شده و این نقش را ایفا می‌کند بر این اساس، مالکان برای اجاره ملک خود و مستأجران برای دریافت ملک به این مؤسسات مراجعه می‌کنند.

از طرفی توجه به این نکته نیز خالی از لطف نیست، به علم به اینکه نزدیک به نیمی از معاملات کشوری مسکن مربوط به معاملات اجاره است، با در اختیار قرار دادن نیز بازار اجاره مسکن به این مؤسسات واقع کنترل نیمی از معاملات مسکن کل کشور را در انحصار آن ها قرار می‌دهیم. بدیهی است برای اجرایی شدن این طرح نیازمند ایجاد بستر و سازوکار مناسب با اصول و قواعد حرفه‌ای هستیم، به گونه‌ای که از سر خوردگی در بازار اجاره مسکن جلوگیری شود. اگر مبنا بر این باشد که موجران تنها از کانال این مؤسسات مجاز به عرضه واحدهای خود به بازار اجاره باشند، خطر انصراف و خروج آنها از این بازار و در نتیجه کمبود عرضه واحدهای مسکونی استیجاری و افزایش شدید نرخ اجاره بها بسیار محتمل خواهد بود. تفاوت اصلی این مؤسسات با بنگاه‌های املاک که اکنون به وفور یافت می‌شوند، این است که بنگاه‌های املاکی فقط برای عقد قرارداد و برای کمتر از یک ساعت مالک و مستأجر را می‌بینند و بعد از عقد قرارداد تعهدی به مستأجر و مالک ندارند اما در اجاره داری حرفه‌ای مؤسسات تا پایان قرارداد همه وظایف مالک و مستأجر را یک جا انجام خواهند داد. بنگاهدان بعد از اجاره خانه کارش تمام می‌شود اما اجاره داری حرفه‌ای مجموعه‌ای از وظایف است که عقد قرارداد سرآغاز این وظایف است؛ در نظام اجاره داری حرفه‌ای همه امور از جمله جمع آوری اجاره بهای ماهیانه، انتقال آن به مالک تا تحویل ملک بعد از پایان قرارداد و یا تمدید مجدد اجاره نامه همه بر عهده مؤسسه استیجاری است و اگر مسائل حقوقی برای طرفین پیش بیاید، این مؤسسات روابط را تنظیم می‌کنند. همچنین اگر مشکل تعمیرات و تأسیسات برای ملک اجاره داده شده، پیش آمد به جای موجر این مؤسسات به ارائه خدمات می‌پردازند.

دنیای اقتصاد منتشر می‌کند: ویژه نامه هفتمین همایش ملی برندینگ

توزیع در استان های خراسان همراه با روزنامه دنیای اقتصاد

اطلاعات بیشتر:

۰۹۱۵۷۸۶۲۳۸۴

۰۹۱۲۴۱۹۸۶۳۵

www.khbc.ir

اجاره‌داری حرفه‌ای در دنیای مدرن؛ آیا در ایران امکان پذیر است؟

ادامه یادداشت

این همان روش اجاره داری حرفه‌ای است که در جهان باب است و این مؤسسات از پرفکار تا سایر نیروهای خدماتی را در اختیار دارند و در صورت بروز مشکلات تالیسباتی برای ملک، لازم نیست صاحبخانه اقدام به اعزام نیروی تالیسباتی کند. بر این اساس، هزینه‌های اجاره داری به شدت پایین می‌آید. این طرح سال گذشته توسط تعدادی از تئورسین‌های اقتصادی دولت با عنوان اجاره داری حرفه‌ای مسکن مطرح شد و این عده خواهان ایجاد شرکت‌های مخصوص برای رهن و اجاره مسکن شدند. استدلال این افراد برای تشکیل شرکت‌های فوق الذکر، دو موضوع «امکان ورود خانه‌های خالی به بخش مسکن» و نیز «از سرمایه‌های خارج شدن کالای مسکن و تبدیل شدن آن به کالای مصرفی» است که نتیجه هر دوی این مباحث امکان ایجاد تعادل در بازار مسکن و جلوگیری از افزایش قیمت‌هاست.

همچنین از منظر این طرفداران بازار آزاد، ترویج اجاره داری حرفه‌ای مسکن می‌تواند از احتکار مسکن جلوگیری کرده و با توجه به اینکه رکود بازار مسکن را تا پایان سال ۹۸ محتمل دانسته‌اند، معتقدند با استفاده از اجاره داری حرفه‌ای بخش بیشتری از واحدهای مسکونی موجود در بازار وارد چرخه مصرف می‌شوند. اما واقعیت این است تورم عمومی و تورم مسکن مانع خانه دار شدن مستأجران شده است. با این حال، کارشناسان معتقدند اجاره داری حرفه‌ای در ظاهر اقدام خوبی است ولی در بازار مسکن ایران تاثیر چندانی نخواهد داشت. اولاً در ایران بازار مسکن پیوست فرهنگی هم دارد به

این معنا که شهروندان ایرانی تمایلی بالایی به مالک شدن دارند و حتی تعدد مالکیت و برای آنان مستأجر بودن تا آخر عمر امری غیر قابل تصور و تحمل است، اما در کشورهای دیگر دنیا به خصوص اروپا موضوع اینگونه نیست. در هلند، شهرداری‌ها تعداد زیادی واحد مسکونی دارند و این واحدها را به مردم اجاره می‌دهند. بنابراین برای مردم موضوع مالک بودن و خانه‌دار شدن، مساله حیاتی و سرنوشت سازی نیست. ما در ایران دو نوع تورم داریم:

- تورم در کل اقتصاد و تورم مسکن

این موضوع باعث شده است مستأجران بطور متوالی و مستمر متضرر شوند. تورم عمومی سبب می‌شود از ارزش پول کاسته شود، به همین دلیل، ودیعه مستأجران نزد موجر مرتباً کاهش پیدا کرده و از سوی دیگر تورم بخش مسکن سبب می‌شود تورم به روز از خرید واحد مسکونی ناتوان تر شوند، به دلیل اینکه بازار اجاره مسکن در کشور از بازار پول تبعیت می‌کند، این موضوع، وضعیت نامساعدی را برای مسکن استیجاری ایجاد کرده است، به گونه‌ای که نوسانات نرخ اثر از تاثیر مستقیمی بر مبلغ اجاره مسکن مانند قیمت سایر کالاها و خدمات می‌گذارد. از طرفی به دلیل بالا بودن اجاره‌ها، امکان پس انداز برای خرید مسکن نیز وجود ندارد، لذا مجموعه این اتفاقات سبب می‌شود خانوارها از هیچ تلاشی برای خانه دار شدن دریغ نکنند.

به معنای دیگر خانوارهای ایرانی حاضرند هر سختی را به جان بخرند تا بتوانند صاحب مسکن شوند. این نشان می‌دهد تمایلی به مالک شدن در ایران علاوه بر ریشه فرهنگی، دلایل

چشم‌هایت را ببند و لحظه ای گوش کن...

صدای کودکی به گوش می‌رسد که با هر تپش قلبش تو را می‌خواند... او آوای آشنای لالایی مادر را نمی‌شنود و حالا نیازمند مهر شماست...

۲۸۳۸-۰۰۰۱-۶۳۷۰-۵۸۹۴

بانک رفاه مؤسسه خیریه مهر آفرین

عشق را ذخیره کنیم!

موسسه نیکوکاری مهر آفرین حامی کودکان پسرپرست

وقتی سیل آمد مسئولان چه کردند؟

سیدحسین ثنائی نژاد

عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

وارد اتاق فرمان شدم، مشرف به سالن بزرگی در استانداری خوزستان که بسیار مجهز به نظر می‌رسید. مانیتورهای بسیار بزرگی در این سالن نصب بودند که از این اتاق فرمان اطلاعات لازم به صورت نقشه، گراف، جدول، فیلم و عکس بر روی آنها نمایش داده می‌شد. بر روی صندلی‌های این سالن مسئولانی می‌نشستند که کارشان تصمیم گیری بود. تصمیم در باره جان و مال مردمی که در معرض سیلی ویرانگر بودند. در همین سالن بود که تصمیم گرفته می‌شد چگونه امداد رسانی انجام شود، کجا و چگونه جلو سیل، سیل بند زده شود و حتی با تصمیم در باره اینکه چه میزان آب از کدام سد رها سازی شود، در واقع مشخص می‌کردند چقدر سیل جاری شود!

در چنین فرآیندی کارشناسان بسیاری هم درگیر هستند تا با فراهم نمودن اطلاعات لازم آنچه در صحنه می‌گذرد تصمیم سازی کنند برای مسئولان تصمیم گیر. جریان سیل اسامال اما چنان عظیم بود که سیستم تصمیم سازی و تصمیم گیری را یک جا با خود برده و ویران ساخته بود. در استان گلستان استاندار در مسافرت خارج کشور بود

و سپاه و دولت در دعوی اینکه چه کسی چه کاری باید بکنند یکی تصمیم به تخریب خطر آهنگ می‌گرفت به گمان اینکه شهرهای آق قلا و گمیشان را از آبگرفتگی برهاند و دیگری همان تصمیم را باعث تشدید آبگرفتگی می‌دانست. در خوزستان هم شخصاً شنیدم یکی از مدیران ارشد استان اظهار تعجب می‌کرد از اینکه چرا با اینکه دریاچه های سد حمیدیه را باز کرده اند، آب سد حمیدیه تخلیه نمی‌شود! این سر در گمی و ناهماهنگی در تمام رده های تصمیم گیری به وضوح دیده می‌شد، تا جایی که خود رئیس جمهور هم اعلام کرد همه از این حادثه غافلگیر شده اند.

نکته منفی دیگر رفتار مسئولان در روزهای سیل، مسابقه آنها با یکدیگر برای خودنمایی بود و جالب تر اینکه همه علاقمند بودند خود را به آب بزنند و در حالی عکس و فیلم از خود منتشر کنند که با لب خندان سیل تا کمر آنها بالا آمده است. کاری که هم جنبه آموزش عمومی بدی داشت و هم ریاکارانه می‌نمود.

به هنگام بازدید از سبیل خوزستان در عرض یک روز بارها شاهد پرواز هلی کوپتر بر فراز مناطق سیل زده بودم. بعد که به استانداری رفتم معلوم شد در همان یک روز سه وزیر از منطقه بازدید کرده اند و آن هلی کوپترها حامل آن وزرا برای بازدید بوده اند! شاید بازدید وزرا از مناطق آسیب دیده بتواند به اخذ تصمیم سریع و درست آنها کمک کند، اما بعید است که لازم باشد تمام هیات دولت هر کدام جداگانه به هلی کوپتر بروی تمام پهنه سیل گرفته پرواز کنند تا اینکه

